బోనులోపడ్డ ఎలు

లక్ష్మీ శ్రీనివాసన్

"ఏం ఫర్వాలేదు కద డాక్టరు గారూ? భయంగా అడిగాడు సదానందం

నిన్నటికన్నా ఈ వేళ బాగా నయం కంగారుపడకండి' ఆ టాబ్‌లెట్స్ కూడా వెంటనే తీసుకొచ్చి వెయ్యండి ఇప్పుడు టైము తొమ్మిదయింది కదా మరో మూడు గంటల్లో జ్వరం పూర్తిగా తగ్గి తీరుతుంది' అయినా అన్నీ తెలిసి ఇలాంటి పని చేశారేమిటి మీరు? అన్నాడు డాక్టరు హరి

ఆవేశంలో చాలా తొందరపడ్డానండి' బాధ పడుతూ అన్నాడు సదానందం

అందుకే 'తన కోపమె తన శత్రువు' అన్నారు పెద్దలు పరిస్థితి మరీ విషమించలేదు గనక సరిపోయింది – లేకుంటే మీరెంత బాధపడ్డా ప్రయోజనం లేకపోయేది ఆ దెబ్బలకు ఆయింట్‌మెంట్ కూడా రాస్తున్నాను తెప్పించి వాడండి అంటూ ఆయింట్‌మెంట్ ఏదో రాసిచ్చి, బయపడొద్దని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు డాక్టర్ హరి

అతడలా వెళ్ళగానే సైకిల్ షాపులో వున్న ఓ కుర్రాణ్ణి పిల్చి, డాక్టరు రాసిచ్చిన మందులు తీసుకురమ్మని పంపించి లోపలికొచ్చాడు సదానందం అతడి బార్య సుబ్బయ్యమ్మ దిగులుగా కొడుకు మంచం దగ్గరే కూర్చొని వుంది కొడుక్కి ఎలా వుంటుందోనన్న ఆతృత, ఆరాటం ఆవిడ మొహంలో స్పష్టంగా ద్యోతకమవుతున్నాయి

బాదపడకు సుబ్బులూ' బయంలేదని డాక్టరుగారు చెప్పారు కదా' అన్నా డామెను చూస్తూ అనునయంగా సదానందం

చచ్చేటట్టు వాణ్ని కొట్టి కొట్టి ఇప్పుడెంత తేలిగ్గా చెబుతున్నారు బాదపడొద్దని కన్నతల్లి బాధ మీకెలా తెలుస్తుందండీ?' అంది కళ్ళ వెంబడి నీళ్ళు జలజల రాలుస్తుంటే సుబ్బయమ్మ

సదానందం మరి మాట్లాడలేదు రెండు రోజుల క్రితం జరిగింది తల్చుకొని మనసులోనే కుమిలిపోతూ – ఒళ్ళు తెలియని జ్వరంతో – తను కొట్టిన దెబ్బలు కలిగిస్తున్న బాదను తట్టుకోలేక మూలుగుతున్న కొడుకును చూస్తూ వాడి మంచం మీదే కూర్చొని – తనా రోజు ఎందుకలా ప్రవర్తించానా ఎందుకంత ఆవేశానికి లోనయ్యానా అన్న ఆలోచనలతో సతమత మౌతున్నాడతను – ఇంతలో సదానందం గారూ' సదానందం గ రూ' అన్న పిలుపు వినిపిం డంతో లేచిబయటికొచ్చాడుసదానందం

నా సైకిలు రెడీ అయిందాండి? అన్నాడు బయ నిల్చున్న వ్యక్తి సదానందాన్ని చూస్తూనే

అన్న టైముకే సిద్ధం చేసి వుంచాను మీ పట్టుకెళ్ళడమే ఆలశ్యం రావుగ్గారూ' అన్నా సదానందం

నాది ఆలశ్యమా' రెండు రోజుల్నుం వచ్చిపోతున్నాను మీ పనివాళ్ళెవరూ నే వచ్చినట్లు చెప్పనే లేదా? మీరు లేకుం సైకిలివ్వడం ససేమిరా వీలుకాదన్నారు వాళ సైకిల్లేక మహా యాతనగా వుందనుకోండి అందునా సైకిలు మీద తిరగడానికలవాటుప మనిషి – అది లేకపోతే పడే బాధ చెప్పలేనిది అన్నాడు నవ్వుతూ రావు

అయితే తప్పు నాదే' ఈ రెండు రోజులుగా ఏ యాతనలో పడి తిరుగుతున్నాను మీరొచ్చి వెంటనే సైకిలిచ్చేయమని చెప్పి వుంటే మీకీ ఇబ్బం

లేకపోయేది అంటూ ఓ కుర్రాడితో షాపులో వున్న సైకిలు బయటకు తెప్పించాడు సదానందం

ఇది నాదే!? అన్నాడా సైకిలు చూస్తూనే రావు అప్పుడే షాపునుండి తెచ్చినంత కొత్తదనంతో తళ తళలాడిపోతుందా సైకిలు

మనసులో ఎంత బాధగా వున్నా ఆ మాటలకు నవ్వకుండా వుండలేకపోయాడు సదానందం – ఎప్పుడైనా ఓవరాయిలింగ్, టైరు ట్యూబుల్లాంటివి మార్చుకోవడం తప్ప – మళ్ళీ పది పన్నెండు సంవత్సరాల వరకూ మీ సైకిలుకు రంగుతో పనిలేదు అన్నాడు

ఒరిజినాలిటీని తలదన్నేటట్టు వేశారు రంగు చాలా థాంక్సండీ' అని, ఇవ్వాల్సిన డబ్బిచ్చి సైకిలు తీసుకెళ్ళిపోయాడు రావు

నిజానికి రావు మాటల్లో అతిశయోక్తి ఎంత మాత్రం లేదు సైకిళ్ళకు రంగు వెయ్యడంలో సదానందానికి చాలా మంచి పేరుంది అందుకే ఆ చుట్టుప్రక్క వూళ్ళ నుంచి పనిగట్టుకొని వచ్చి అతడికి సైకిళ్ళిచ్చి పోతుంటారు ఎంతోమంది అతను రంగు వేశాడంటే అది స్ప్రే పెయింటో హేండ్ పెయింటో చెప్పడం చాలా కష్టం అదే అతనిలో గల ప్రత్యేకత ఆ కారణంగానే అతడి దగ్గర ఎప్పుడూ పదిమంది కుర్రాళ్ళు పనిచేస్తుంటారు సరదాగా సైకిళ్ళకు రంగు వెయడం నేర్చుకున్న సదానందానికీ రోజున అదే బ్రతుకుతెరువైంది – పది రెంచిలతో, ఓ గాలి కొట్టే పంపుతో మొదలైన అతని సైకిల్ రిపేర్ షాప్ రోజున పదిమందికి పనిచెప్పే స్థాయికెదిగింది సైకిలు రిపేరు – రంగు వెయ్యడంతో బాటు సైకిలు స్పేర్ పార్ట్స్ కూడా అమ్ముతున్నాడిప్పుడు సదానందం అతడికిద్దరాడ పిల్లలు వాళ్ళా వూర్లోనే హైస్కూల్లో చదువుతున్నారు ఒకే ఒక అబ్బాయి శేఖరం – అక్కడికి పదిహేను కిలో మీటర్ల దూరంలో వున్న రాజమండ్రిలో తాతగారింట దగ్గర వుంటూ కాలేజీలో చదువుతున్నాడు ఆ అబ్బాయికే ఇప్పుడు జ్వరం!

చెయ్యాల్సిన పని చాలా వున్నా మనస్సం బాగుండక – తను చేసిన పనికి చింతిస్తూ, అన్యమనస్కంగా ఇంట్లోకి బయటకూ తిరుగుతూ మందులకు పంపిన కుర్రాడి కోసం చూస్తున్నాడు సదానందం

ఈలోగా ఇంచుమించు నలభై ఏళ్ళ వయసున్న ఒక వ్యక్తి బాగా పాత సైకిలొకటి తీసుకొచ్చి రంగు వేయమన్నాడు పాతదైనా ఫారెన్ రాలీ సైకిలది కొన్ని కొత్త పార్ట్స్ వేసి – రంగు వేస్తే కొత్త సైకిలు దాని ముందు ఎందుకూ కొరగాదనిపించింది ఆ సైకిలు చూడగానే సదానందానికి – ఎప్పటికల్లా వాలి మీకు" అన్నాడు కొన్ని క్షణాల తర్వాత

చూడండి నేను బట్టల మూట వ్యాపారం చేస్తుంటాను సైకిలు పాతదైనా ఫారెన్ రాలీ గట్టిగా వుంటుందని తీసుకున్నాను రంగుతో బాటు కొత్తవి ఏమేం పడతాయో అన్నీ సందేహించకుండా వేసెయ్యండి ఒకసారి చెక్ చేసి సామాన్లకు, రంగుకు మొత్తం ఎంతవుతుందో చెప్పండి?' అన్నాడతను

ఎంతవుతుందో సాపు గంటలో లెక్క కట్టి చెప్పి సైకిలివ్వడానికి పదిహేను రోజులు పడుతుంది' అన్నాడు సదానందం

ఓ వారం రోజుల్లో ఇవ్వలేరా . ఇదే నా జీవనాధారం' అన్నాడతను జాలిగా

సదానందం వెంటనే మాట్లాడలేదు పదిహేను రోజులని మాట వరుసకన్నాడే గాని వెల్లాళ్ళపాటు చేసినా తరగని పనులెన్నో వున్నాయతడికి అయితే సైకిలు గల వ్యక్తి అవసరాన్ని – పరిస్థితినీ బట్టి చేసివ్వడానికి ఒప్పుకొని – అతని పేరు వూరూ రాసుకొని కొంత మొత్తం అడ్వాన్సు తీసుకొన్నాడు

పెట్టిన గడువు ప్రకారం సైకిలివ్వమని ప్రాధేయపూర్వకంగా చెప్పి వెళ్ళిపోయాడతను

అతడటు వెళ్ళగానే – అప్పుడే పని కుర్రాడు తెచ్చిన టాబ్లెట్స్ ఆయింట్‌మెంట్ తీసుకొని లోపలి కెళ్ళాడు సదానందం కొడుకు శేఖరం ఇంకా అలాగే మూలుగుతున్నాడు జ్వరం ఏమాత్రం తగ్గినట్టు లేదు వాడ్ని మెల్లగా లేవనెత్తి ఓ టాబ్లెట్ వేశాడు దెబ్బలకు తనే స్వయంగా ఆయింట్‌మెంట్ రాసి – కాస్సేపటి తర్వాత షాపులో కొచ్చి పనిలో సర్దుకున్నాడు సదానందం

అతను పని మొదలుపెట్టి అరగంట గడవకుండానే మరొకతను రంగు వెయమంటూ సైకిలు తీసుకొని వచ్చాడు అతని వయసు ఇరవై నాలుగు సంవత్సరాలకు మించి వుండదు ఖరీదైన బట్టలు వేసుకొని చాలా స్టయిల్‌గా వున్నాడు

అప్పుడే ఈ సైకిలుకు రంగు వేసికండి' అన్నాడు అతన్ని చూస్తూనే పన్లోంచి లేసొచ్చి సదానందం ఆశ్చర్యంగా

ఈ బ్లాక్ కలర్ నాకు నచ్చలేదండి! మీరిప్పుడు గ్రీన్ కలర్ వెయ్యాలి' అన్నాడతను

ఎందుకండీ సైకిలు రంగు రవ్వంతయినా దెబ్బతిన లేదు ఏ కలరైనా అప్పుడే వెయ్యడ మెందుకంటారు అనవసరంగా? ఇంతకీ మీరి సైకిలుకొని ఎంత కాలమై వుంటుంది' అడిగాడు సదానందం

ఆ విషయం నాకు గుర్తులేదు అయినా ఇవన్నీ మీ కెందుకు చెప్పండి? నాకు గ్రీన్ కలర్ మీద సరదాగా వుంది ఏ కలరైనా మీ రెంతో గొప్పగా వేస్తారని తెలిసి తీసుకొచ్చాను మీ రసలు కలర్

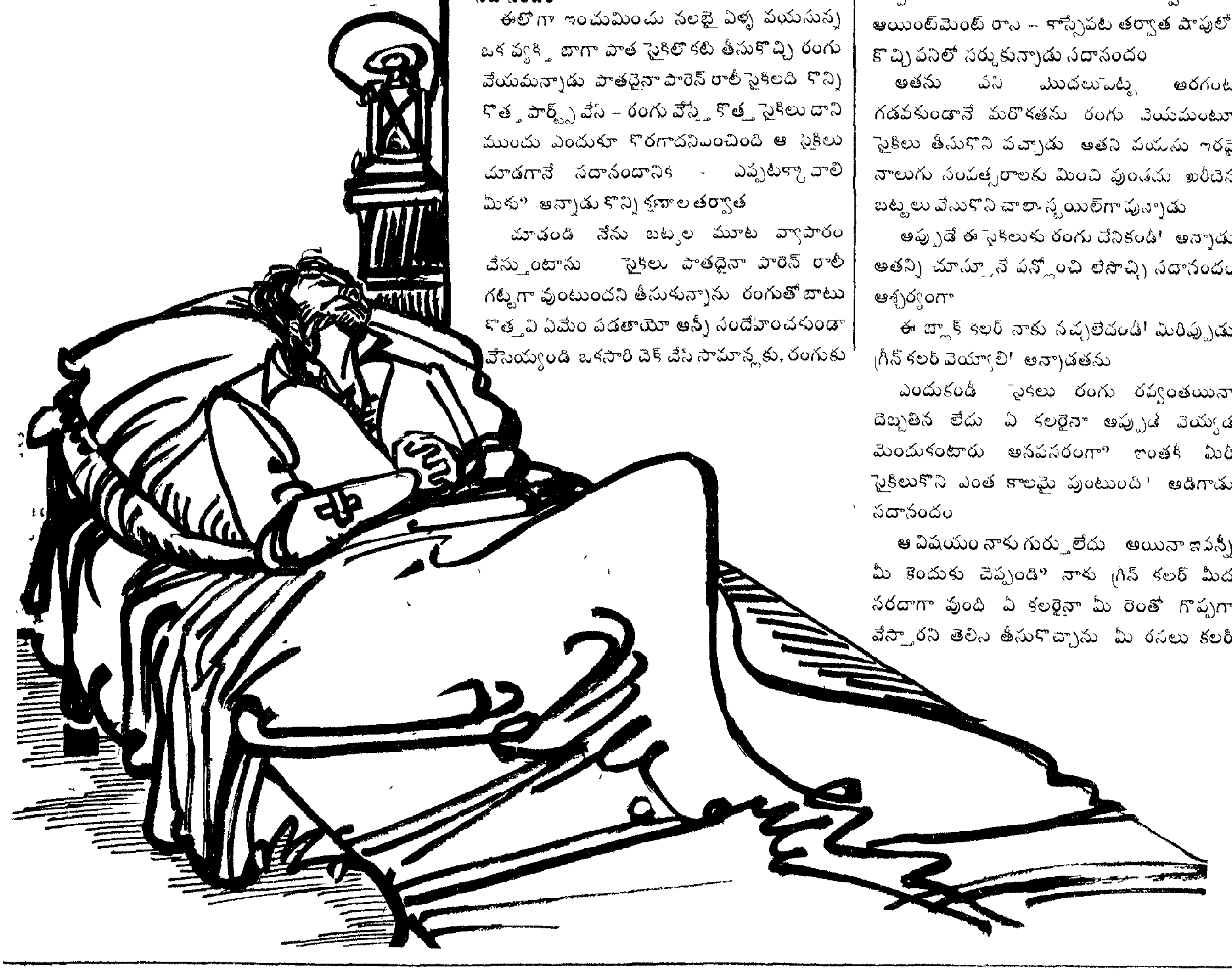

వేస్తా_రా– వెయ్యరా?" అన్నాడతను చిరాగ్గా

'సరే, మీ ఇష్టం! ఎప్పటిక్కావాలో– మీ పేరు–వూరు చెప్పండి!' అన్నాడు తన పద్ధతి ప్రకారం పుస్త_కం, పెన్నూ చేతిలోకి తీసుకొని సదానందం

చెప్పాడతను

అయితే మీరు రాజమండ్రి నుంచి వచ్చారా రంగారావుగారూ! చాలా సంతోషం నా పేరు అక్కడ కూడా మారు మ్రోగి పోతుందన్న మాట! అన్నాడు పుస్త_కం పక్కన పెట్టి సదానందం

"ఔను ఈ సైకిలు రంగు బాగుంటే మీ దగ్గరకు చాలా సైకిళ్ళొస్తా_యి మీ పనితనమంతా చూపెట్టండి! అన్నాడు రంగారావు

'అంటే మీరు రోజు కెన్ని సైకిళ్ళు దొంగిలిస్తూ_ంటారేమిటి రంగారావుగారూ? అన్నాడు చటుక్కున సదానందం

దొంగిలించడమా! మీరేం మాట్లాడుతున్నారో తెలుసా?' కోపంగా అన్నాడు రంగారావు

ఇహ మీరేం మాట్లాడొద్దు! మీరీ సైకిలు దొంగిలించారనడానికి ఎలాంటి సందేహం లేదు మర్యాదగా నిజం ఒప్పుకుంటే మంచిది! అన్నాడు కఠిన స్వరంతో సదానందం

'మీరెంతో గొప్పగా కలర్ వేస్తా_రని పనిగట్టుకొని సైకిల్ తీసుకొస్తే_– దొంగతనం అంటగట్టి నన్ను అవమానిస్తా_రా? వుండండి మావాళ్ళను తీసుకొచ్చి మీ సంగతేమిటో ఇప్పుడే తేల్చేస్తా_ను అంటూ సైకిలు వెనక్కి తిప్పబోయాడు రంగారావు

బోనులో పడ్డ ఎలుక

"ఆగండి, ఈ సైకిలు మీరిక్కడ్నుంచి పట్టుకెళ్ళలేరు మీ మీద పోలీస్ కంప్లెం_టు ఇస్తా_ను! అన్నాడు హేండిల్‌బార్ గట్టిగా పట్టుకొని సదానందం

ఏమిటీ దౌర్జన్యం? నా సైకిలు పట్టుకొని మీదంటారేమిటి??

ఈ సైకిలు మీదికాదు– నాది! ఉరుములేని పిడుగులా ధ్వనించింది సదానందం కంఠం

ఆ మాట వింటూనే అతడిలో అంతవరకూ వున్న బింకం సడలిపోయి– ఆ స్థానే బయం చోటు చేసుకొంది మీదా ఈ సైకిలు మీదా? హీనస్వరంతో అన్నాడు

ముమ్మాటికీ నాదే! కావాలంటే హేండిల్ బార్‌కు అడుగున నా పేరు కూడా వుంటుంది చూడండి రాజమండ్రిలో చదువుకుంటున్న మా శేఖరానికీ సైకిలు కొనిచ్చి ఆర్నెల్లయింది రెండు రోజుల క్రితం సైకిలు బయట పెట్టి ఉడిపి హోటల్లో కాఫీ త్రాగేందు కెళితే మీరు దొంగిలించారు ఔనా? రంగారావు కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ_ అన్నాడు సదానందం అంతవరకూ మౌనంగా వుండి అంతా వింటున్న పనివాళ్ళలో ఒకతను– గురువుగారూ, నేను వెళ్ళి పోలీసుల్ని తీసుకొస్తా_ను! అన్నాడు

అంతవరకూ ఎందుకు, పట్టుకు కట్టేసి పాత సైకిల్ చైనుకు పన్నెప్పితే సరిపోతుంది! అన్నాడు మరొకతను

రంగారావు బయంతో, సిగ్గుతో తలొంచుకున్నాడు

సదానంధం వాళ్ళను కళ్ళతోనే వారించి, 'చూస్తూ_ంటే ఎంతో సంస్కారవంతుడిలా కనిపిస్తు_న్నారు ముందెంతో బవిష్యత్ పెట్టుకొని ఇవేం పన్లు? దొంగ ఎప్పటికైనా దొరికి పోతాడని తెలియదా? ఇప్పటికిలా ఎన్ని సైకిళ్ళు దొంగిలించారో నిజం చెప్పండి? లేదూ మిమ్మల్ని పోలీసుల కప్పగించడం తథ్యం! అన్నాడు కటువుగానే

లేదండి ఇదే మొదటిసారి నా మాట నమ్మండి సైకిలు రంగు మార్పించి అమ్మేయాలన్న వుద్దేశ్యంతో –ఎవరికీ తెలీకుండా వుంటుందని ఇంతదూరం తెచ్చాను– ఇది మీదే అవుతుందనుకో లేదు! తన పరిస్థితి బోనులో పడ్డ ఎలుకలా అయిపోవడంతో గజ గజ వణికి పోసాడు రంగారావు

'మీరు చాలా సునాయాసంగా సైకిలు దొంగిలించారు కానీ, ఆ వస్తు_వు పోయినవాళ్ళు ఎంత బాధపడతారో అందువల్ల ఎన్ని అనర్థాలు సంబవిస్తా_యో– దొంగిలించే ముందు ఒక్కక్షణం ఆలోచించారా?– ఆలోచించరు– అలాంటి ఆలోచన వున్నవాడెవడూ ఇలాంటి వెధవ పన్లు చెయ్యడు ఓసారిలా రండి! అంటూ అతన్ని లోపలకు తీసుకెళ్ళి చూడండి, వీడు నాకొడుకు శేఖరం వీడికోసమే ఆ సైకిలు కొన్నాను రెండు రోజుల క్రితం వచ్చి సైకిలు పోయిందని చెప్పగానే – సైకిలు ,వీడేదో చేసి వుంటాడన్న అనుమానంతో, ఆవేశంతో చచ్చేటట్టు కొట్టాను

"ఆరోజునుంచీ వీడికి విపరీతమైన జ్వరం! అసలు చచ్చిపోతాడనే అనుకున్నాం ఇంతకీ కారణం మీరు! అని కాస్సేపాగి, ఈక్షణంలో మిమ్మల్ని పోలీసుల కప్పగించగలను కానీ అది నా వుద్దేశ్యంకాదు ఇకనుంచైనా ఇలాంటి పన్లు చెయ్యడం మాని మంచి మార్గంలో నడుస్తా_రన్న నమ్మకంతో కూడా నేను రిపోర్టు చెయ్యడంలేదు ఒక్కసారి దొంగ అన్న ముద్రపడిందంటే ఇక జీవితాంతమూ వీడని నీడలా మిమ్మల్నది వెంటాడుతూనే వుంటుందన్న సత్యం గుర్తు_ంచుకోండి అంటున్న సదానందం మాటలు పూర్తి_ కాకుండానే– నన్ను క్షమించండి! అంటూ అతని కాళ్ళకు చుట్టుకుపోయాడు రంగారావు

అతన్ని లేవదీసి, బుజం తట్టి పంపేసి– జ్వరం ఎలావుందో చూడాలని కొడుకు ఒంటిమీద చెయ్యి వేశాడు సదానందం డాక్టరు చెప్పినట్టు జ్వరం తగ్గుముఖం పట్టింది– అదేక్షణాన మెల్లగా కళ్ళు విప్పి తండ్రి మొహంలోకి చూశాడు శేఖరం

–'నాన్నా! నన్ననవసరంగా శిక్షించావు!'' అన్నట్టున్నాయి వాడి చూపులు □